

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 383. Qualiter & ex quibus causis extinguatur seu committatur
emphyteusis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

dem ea præscriptio vim instrumenti habet ad probandum esse emphyteutam. Castrop. loc. cit. Si autem emphyteuta negat emphyteulin; dicaturque omnia à se possella habere libere, domino incumbere probationem, quia actor est, & intentio nem suam probatam non habet: quod si autem emphyteuta in hoc mentiatur, & de mendacio convictus fuerit, posse ex hoc ipso privari emphyteus & reverti ad Dominum, juxta quod communiter sentunt AA. ait Castrop. loc. cit. num. 4. Porro si in productione instrumentorum occurrerent literæ antiquiores domini & emphyteutæ cum recentioribus Colonorum, & invicem contradicant, potius priores sunt observandas, Muller. loc. cit.

Quæst. 383. Quæster & ex quibus causis extinguitur aut amittatur emphyteusis?

1. Resp. primò in genere: extinguitur emphyteusis seu jus emphyteuticum consolidatione, quæ in genere significat rei aliquid in partes divisæ ac mutile per conjunctionem earum redintegrationem, ut dum in præsente id, quod dominio nostro (in quo duo confideranda, proprietas rei & jus capiendi commoda ex illa re) deest, eidem accedens, illud solidum plenum ac perfectum reddit. Muller. ad tit. siager. vñlig. tb. 72. lit. v. definiti potest cum Struv. Syntag. jur. fendl. c. 15. aphorism. 3. num. 1. Quod sit proprietatis seu dominii directi cum dominio utili conjunctio. Vel, ut alii, quod sit jus, quo utilitas à proprietate separata ad eandem revertitur. Quandonam autem ex quibus causis hæc consolidatio contingat, & vel sic extinguitur emphyteusis, patebit ex sequentibus. Unde

2. Resp. secundo: jus emphyteusis extinguitur primò renunciatione, dum nimicrum emphyteuta cedit sponte iterum domino directo volenti (dico volenti; nam sicut dominus invito emphyteuta pœnitere, & illi jus suum afferre sine causa non potest, ita etiam domino invito, dum forte is inde damnum pateretur illud cedere nequit emphyteuta. Tiraquel. de retract. lign. § 34. gl. 1. Muller. loc. cit. lit. b. Lauterbach. loc. cit. Corbul. tract. de jur. emphyt. c. 8. num. 4. Arg. §. 3. Inst. b. t. 1. §. C. de O. & A.) vel è contradum dominus emphyteuta cedit dominium directum. Lauterbach. cit. tit. §. 20. Muller. loc. cit. Secundo præscriptione, dum nimicrum vel emphyteuta dominium directum, vel dominus dominium plenum, quia forte putans generationem totam, pro qua emphyteusis constituta, extinctam, fundum emphyteuticum occupavit, & longissimo tempore possedit. Muller. loc. cit. lit. 17. Lauterbach. loc. cit. cum Carpzov. p. 2. c. 3. def. 17. Tertiò privatione, dum nimicrum dominus emphyteutæ adimiri emphyteusin ob non solutum canone, de quo ex professo supra, & videri potest Muller. loc. cit. tb. 73. vel etiam ob violatam in aliis fidem conventionis, vel ob non requisitum in aliena-

tione consensem suum, de quo quoque supra. Non tamen ob ingratiitudinem emphyteuta privari potest, etiæ alias ob eandem revocari possit donatio juxta L. fin. C. de revocat. donat. & Vasallus incidens in feloniam feudo. Valasc. loc. cit. quæst. 22. Muller. loc. cit. lit. n. neque etiam ob necessitatem domini; etiæ ob illam expelli possit conductor juxta dicta, iidem. Quarto lapsu temporis, ad quod constituta emphyteusis. Corbul. loc. cit. c. 11. pertinet. Lauterbach. loc. cit. Quinto extinctione seu morte omnium personarum, pro quibus constituta emphyteusis. De cæteris causis, ob quas extincta emphyteusi, dominium utile consolidatur cum dominio proprietatis, seu reddit ad dominum, vide dicta supra. De cætero circa consolidationem extinguitur emphyteusis totali rei emphyteutica interitu tam naturali quam civili; cum tunc non superest, in quo emphyteuta habeat dominium utile; ut etiam non superest proprietas, cum qua consolidetur dominium utile. De partiali interitu dictum supra.

Quæst. 384. An & qualiter amissa emphyteusis emphyteuta repete posse expensas & estimationem melioramentorum?

Resp. Præter dicta hac de re sparsim in antecedentibus, expensas & melioramenta emphyteuta cadens in commissum, & exinde privatus emphyteusi, amittit emphyteuta & repete nequit. Muller. loc. cit. tb. 74. ubi etiam lit. c. Quod fructus non solum maturi & pendentes, sed etiam percepti & consumpti, à tempore, quo alienatio facta committantur. Arg. l. 8. §. 4. ff. de nsfr. quamvis Struv. ibidem. citatis pro hoc Carpzov. p. 2. c. 38. def. 12. & Zoël. ad tit. locati. num. 44. dicat fructus perceptos ante privationem, licet post lapsum biennii aut triennii pertinere ad emphyteutam. Citra vero culpam illius amissa emphyteusi impensas & meliorationes factas ex natura contractus & vi conventionis repete posse non potest, sed hæ simul cum re spectant & deveniunt ad dominum Sichard. adl. I. C. b. t. Bachov. ad Treutler. vol. I. d. 29. tb. ult. lit. v. Perez. in Cod. b. t. num. 21. Berlich. p. 2. concl. 46. n. 49. Carpzov. p. 2. c. 38. def. 12. num. 9. quos citat & sequitur. Muller. loc. cit. Secus est de melioramentis & expensis factis ultra seu extra conventionem & naturam contractus, seu ad quas facientes non tenebatur emphyteuta; hæ enim restituenda emphyteutæ. Muller. loc. cit. cum Garc. de expens. c. 6. num. 20. & 21. Zoël. ad b. t. num. 114. qui testatur hanc distinctionem in præceptam, licet Hilliger. enucleat. l. 9. c. 15. lit. b. Fulgin. de meliorament. quæst. 1. num. 9. (ubi etiam quæst. 6. qualiter probentur ista expensæ, quoniam tempus estimationis meliorationum & expensarum considerandum, num illud, quo factum, an illud, quo restituendæ) Gravius de commiss. emphyteutic. c. 5. tb. 4. non improbabiliter, ut Muller. scribant eam juri incognitam.

TITU.